

ליום השבת

קב.

ויבוא על אותן המדברים לשון הרע והיאך הורגת אף במקום רחוק יותר
מבלי ויין:

א שיר המעלות אליהוה בצרתה לי כראיתי
ויעניני: ב יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון
רמיה: ג מהיתן לה ומהיסיף לה לשון רמיה:
ד חצי גבור שנונים עם נחלי רתמים: ה אויהלי
פירגתי משך שכנתי עסאהלי קדר: ו רבת שכנה
לה נפשי עם שונא שלום: ז אני שלום וכי אדבר
המה לפלחמה:

קבא.

היאך יש מעלה בנן עדן תחתון ומשם עולה לגן עדן העליון והיאך
הקב"ה משגיח:

א שיר המעלות אשא עיני אליהתרים מאין יבוא
עזרי: ב עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: ג אל
יתן לפוט רגלה אלינום שמרה: ד הנה לאינום
ולא יושן שומר ישראל: ה יהוה שמרה יהוה צלה
עליך ימינה: ו יומם השמש לא יופכה וירח בלילה:
ז יהוה שמרה מבלידע לשמר את הנפשק: ח יהוה
ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם:

קבב.

מספר השומר משכח ירושלים והנשים שנעשו בירושלים:

א שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
יהוה גלה: ב עמדות היו רגלנו בשעריך ירושלים:
ג ירושלים הבנויה פער שחברה לה יחדו: ד ששם
עלו שבטים שבטיה עדות לישראל להודות לשם
יהוה: ה פי שמה ישובו כסאות למשפט פסאות
לבית דוד: ו שאלו שלום ירושלים ישליו אהבה:
ז יהי שלום בחילה שלוח בארמנותיה: ח למען אחי
ורעי אברהנא שלום בך: ט למען בית יהוה אלהינו
אבקשה טוב לה:

קבג.

המסור מקונו על וסן ארוך ורב שעכז כבר בגלות:

א שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישכי
בשמים: ב הנה בעיני עבדים אליך ארניהם בעיני
שפחה אליך גברתה בן עינינו אליהוה אלהינו
עד שיחננו: ג חננו יהוה חננו בירב שבענו בוז:
ד רבת שבעה לה נפשו העל השאננים הכוז
לגארינום:

קבד.

א שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל: ב לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו
אדם: ג אזי חיים בלענו בחרות אפם בנו: ד אזי
המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: ה אזי עבר
על נפשנו המים הזדונים: ו ברך יהוה שלא נתנו
מרח לשניהם: ז נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: ח עזרנו בשם יהוה
עשה שמים וארץ:

קבה.

א שיר המעלות הפטחים ביהוה פתרון לא
לפוט לעולם ישוב: ב ירושלים הרים סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה ועד עולם: ג פי לא ינוח שבם
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם: ד היטיבה יהוה למזבים ולקשרים
בלבותם: ה והממים עקלקלותם ויליכם יהוה את
פעלי האון שלום עלי ישראל:

קבו.

ידבר על העתיד ומדמה הגלות כמו אדם שזרע בארץ יבשה בוכה וכתהן להקב"ה
שיכסיר עליה שלא יפסיד הזרע ואם יוכה לקצור הוא נותן הוראה להקב"ה:

א שיר המעלות פשוב יהוה את שובת ציון חיינו
בחלמים: ב אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז
יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עסאלה: ג הגדיל
יהוה לעשות עמנו חיינו שמחים: ד שובה יהוה
את שבותנו באפיקים בנגב: ה הזרעים ברמיה
ברנה יקצרו: ו תלוד ילך ויבכה נשא משך החרע
באיקב ברנה נשא אלמתי:

קבז.

בו מבואר היאך דוד המלך בוכה בני דודו ובראשון שלמד בנו שיהיו כל מעשיו
לשם שמים וכנה אנושי סתרים המינעים יוסם ולילה בסחייתן:

א שיר המעלות לשלמה אסיהוה לא יבנה בית
שוא עמלו בזנו בו אסיהוה לא ישמר עיר שוא
שקר שומר: ב שוא לכם משפמי קום מאחר השבת
אכלי לחם העצבים בן יתן לידידו שוא: ג הנה
נחלת יהוה בנים שר פרי הבטן: ד פתחים ביד
גבור פן בני הנעורים: ה אשרי הנזר אשר מלא
את אשתו מהם לא יבשו פרידברו את
אויבים בשער:

קבח.

בו מבואר כמה מעלות לאדם אם נהנה מינוע כפי וואני נהנה סתרים אף
שרוצים ליתן לו כסתנה מכש גוילה או עושה סלאכת ח' כרמיה וכסה נהגות
טובות שמן דראוי לחיות ירא שמים:

א שיר המעלות אשרי בלירא יהוה תהלך
בדרכיו: ב יגיע בפיך פי תאכל אשרי וטוב לה:
ג אשריך בגפן פריה פירפתי ביתך בגיך בשתלניזיתים
סביב לשלחנה: ד הנה בייכון יברך גבר ירא יהוה:
ה יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי
היך: ו וראה בנים לבנה שלום עלי ישראל:

קבט.

המסור מאונן על הצרות:

א שיר המעלות רבת צרונני מנעורי יאמרנא
ישראל: ב רבת צרונני מנעורי גם לא יכלו לי:
ג על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם: ד יהוה
צדיק קצין עבות רשעים: ה יבשו ויפגו אחר כל
שנאי ציון: ו יהיו פחציר גגות שנקדמת שלה יבש:
ז שלא מלא כפו קוצר וחננו מעמר: ח ולא אמרו
העברים ברפת יהוה אליכם פרכנו אתכם בשם יהוה:
קל.

תפלה על אריות הגלות:

א שיר המעלות מפעמקים קראתיה יהוה:
ב אדני שמעה בקולי תהינה אוניה קשבות לקול
תחנוני: ג אסענות השמרניה אדני מי יעמד:
ד כיעמך תפליחה למען תורא: ה קניתי יהוה קנתה
נפשי ולדברו תחלתי: ו נפשי לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר: ז יחל ישראל אליהוה ביר
עסיהוה תחסר והרפה עמו פדות: ח והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו:

קלא.

בו יספור תפלות דוד והיאך לא נבה לבו כל ימיו ולא עשה לו גדולות וחטוננו
בני אדם:

א שיר המעלות לדוד יהוה לא יגבה לבו ולא
רמו עיני ולא תלכתי בגדלות ובגפלות ממני:
ב אסלא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו
בגמל עלי נפשי: ג יחל ישראל אליהוה מעתה
ועד עולם:

קלב.

זה השיר אמרו דוד כשהיה דבר בעולם והיה הוא וקני ישראל מתכסים בשקים
והמסכן היה רחוק מהם לכך היה מתאמץ בתפלות גדולות שהקב"ה יזכור מה
שעשה דוד הסתרות וענויים על בהים:

א שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו:
ב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: ג אסאבוא
באהל ביתי אסאעלה על ערש יצועי: ד אסאתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה: ה עדאמצא מקום
ליהוה משכנות לאביר יעקב: ו הנה שמענה
באפרתה מצאנה בשדי יער: ז נבואה למשכנותיו
נשתחזה להם רגלו: ח קומה יהוה למנוחתה אתה
וארון עזך: ט בנהנה ילבשו צדק וחסידך ירננו:
י בעבור דוד עברה אליה שב פני משיחה: יא נשבע
יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשת
לכסאלה: יב אסישמר בניך בריתי ועדתי זו
אלמדם גסבניהם עדי יעד ישוב לכסאלה: יג כיר
בחר יהוה בציון אזה למושב לו: יד זאת מנוחתי
עדי יעד פה אשב כי אחיה: טו צידה בנה אברה
אביזניה אשביע לחם: טז וכהניה אלביש ישע
וחסידיה רגן ירננו: יז שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
נר למשיחי: יח אויביו אלביש בשת ועליו יצין נזרו:

קלג.

א שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גס יחד: ב בשמן הטוב עליה ראש
יוד עליה קון וקוראהרן שירד על פי מדותיו: ג כטל
חרמון שירד עליהררי ציון כי שם אצנה יהוה את
הברכה חיים עד עולם:

קלד.

המסור מעורר לב החכמים והחסידים שיעמדו מסתם בלילה לבית ח':

א שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי
יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: ב שאו ידכם
קדש וברכו את יהוה: ג יברכה יהוה מציון עשה
שמים וארץ: